

Obrzęd chirotonii biskupa

Po Trisagionie protoprezbiter i protodiakon podprowadzają kandydata do królewskiej bramy, gdzie przejmują go biskupi i wprowadzają do prezbiterium. Kandydat klęka na oba kolana, między biskupami. Biskupi biorą święty Ewangeliarz, otwierają go i kładą zwrócony pismem ku jego głowie, podtrzymując z różnych stron. Pierwszy z biskupów mówi donośnie.

Z wyboru i decyzji Świętobliwego Soboru.

Boska łaska, zawsze chorych uzdrawiająca i cierpiących niedostatek uzupełniająca, przez nasze ręce okazuje umiłowanego przez Boga archimandrytę *N.*, biskupem zbawionych przez Boga miast (*nazwa*), pomódlmy się przeto za niego, aby zstąpiła nań łaska Najświętszego Ducha.

Biskupi i kapłani śpiewają trzykrotnie: Panie, zmiłuj się.

Biskupi trzymają Ewangeliarz, a pierwszy z nich błogosławi trzykrotnie głowę święconego, mówiąc:

W imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Biskupi kładą prawe dłonie na głowie święconego, a pierwszy z nich modli się:

Władco Panie Boże nasz, któryś nakazał nam przez godnego wszelkiej chwały Twego Apostoła Pawła stopni i urzędów urząd, aby posługiwać i sprawować czcigodne i przeczyste Twoje Tajemnice na świętym Twym ołtarzu, pierwsi apostołowie, drudzy prorocy, trzeci nauczyciele. Sam, Władco wszystkich, i tego wybranego oraz godnego podjęcia brzemienia Ewangelii i godności biskupiej przez nałożenie rąk nas obecnych tu współbiskupów i współsług, przez zstąpienie, moc i łaskę Świętego Twego Ducha umocnij, jak umacniałeś świętych apostołów i proroków, jak namaszczałeś królów, jak uświęcałeś biskupów i nieskalane okaż jego biskupstwo, upiększywszy go wszelką czią okaż świętym, aby był godnym prosić Ciebie o wszystko potrzebne do zbawienia ludu i doprowadzenia ludu do posłuszeństwa Tobie. Albowiem uświęcone jest Twoje imię i wysławione jest Twoje królestwo, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Jeden z biskupów mówi cichym głosem wielką ektenię: W pokoju do Pana módlmy się. **Biskupi:** Panie, zmiłuj się (*na każde wezwanie jeden raz*). O pokój z wysokości, O pokój całego świata, Za biskupa naszego *N.*, jego kapłaństwo, obronę, trwanie, pokój, zdrowie, jego zbawienie i za dzieło rąk jego, do Pana módlmy się. Za sługę Bożego *N.*, teraz wyświęcanego na biskupa i o jego zbawienie, do Pana módlmy się. Aby miłujący ludzi Bóg dał mu biskupstwo czyste i nieskalane, do Pana módlmy się. O zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się. Za to miasto. O wybawienie nas od wszelkiego utrapienia. Wspomóż, zbaw, zmiłuj się. Najświętszą, przeczystą, błogosławioną. **Biskupi:** Tobie, Panie.

W tym czasie pierwszy z biskupów, trzymając dalej rękę na głowie święconego, odmawia modlitwę:

Panie Boże nasz, skoro ludzka natura nie może ponieść Bożej natury, z Twojej Opatrzności postawiłeś nam nauczycieli, aby strzegli Twego ołtarza, aby przynosili Tobie ofiary i dary za cały lud Twój. Ty, Panie, uczyni, aby i ten wskazany budowniczy łaski biskupiej był naśladowcą Ciebie, prawdziwego Pasterza, który oddał swoją duszę za owce swoje, był przewodnikiem ślepych, światłem dla pozostających w mroku, karcicielem niemądrych, nauczycielem dzieci, światłością w świecie, aby udoskonaliwszy w tym życiu powierzone mu dusze, stanął przed Twym tronem bez zawstydzienia i otrzymał wielką nagrodę, jaką przygotowałeś dla tych, którzy cierpieli za głoszenie Twojej Ewangelii. Albowiem Ty okazujesz zmiłowanie i zbawiasz nas, Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Ewangeliarz odkłada się na święty ołtarz, podnosi wyświęconego i zakłada na niego sakkos, omoforion, panagę i mitrę, mówiąc za każdym razem: Αξιος! Duchowieństwo za każdym razem odpowiada trzykrotnym: Αξιος! Biskupi wymieniają z wyświęconym pocałunek pokoju i wszyscy wchodzi na tron na górze. Nowowyświęcony biskup stoi z prawej strony pierwszego biskupa. On też błogosławi przed czytaniem lekcji i po czytaniu Ewangelii błogosławi trikironem oraz dikironem. Wygłasza także ekfonesis po ektenii usilnej: Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka. W czasie wielkiego wejścia odbiera z rąk archimandryty święty kielich i mówi odpowiednie wspomnienia. Po wielkim wejściu błogosławi lud trikironem i dikironem. Udziela też ze świętego kielicha komunii archimandrytom, kapłanom i diakonom. Także błogosławi lud trikironem i dikironem na: Zbaw, Boże, lud Twój i pobłogosław dziedzictwo Twoje. Po Boskiej Liturgii w prezbiterium zdejmują z niego szaty i przyprowadzają do biskupów, którzy z błogosławieństwem zakładają na niego biskupią riasę, panagę, mantję, kamiławkę i kłobuk oraz wręczają sznur modlitewny. Wszyscy wychodzą z prezbiterium i wstępują na przygotowaną ambonę, a protoprezbiter i protodiakon przyprowadzają wyświęconego na ambonę, gdzie zostaje mu wręczony pastorał. Biskup wręczający pastorał wygłasza pouczenie lub tylko mówi to:

Przyjmij pastorał, abyś pasł powierzoną Tobie owczarnię Chrystusa i był dla słuchających pastorałem i umocnieniem, a nieposłusznych i niepodporządkowujących się skieruj ku poprawie, łagodności i posłuszeństwu, aby przebywali w obowiązku posłuszeństwa.

Protoprezbiter i protodiakon odprowadzają nowowyświęconego biskupa do domu.